

Český
týdeník

Založen
roku 1968

Naše rodina

27. 6. 2017

Cena 34 Kč

Pro předplatitele 31 Kč

26

PRO PŘEDPLATITELE: KAŽDÝ TÝDEN JAKO PŘÍLOHA **TV pohoda**

ČASOPIS VYCHÁZÍ
UŽ 49 LET!

ZDARMA!

Karolína Žmolíková v zajetí flamenca

Karolína ve víru flamenca

Ta mladá sympatická operní zpěvačka už překvapila krásným klipem na barokní hudbu Georga Friedricha Händela, vystoupeními se slavnými kolegy Jaroslavem Svěceným a Lubomírem Brabcem anebo jako Mirandolina v Divadle Na Orlí v Brně. Teď se chystá do Španělska. Ne na dovolenou, ale v novém koncertním programu. Mimochodem, slovo zpěvačka je na místě, označení pěvkyně nemá totiž **Karolína Žmolíková** ráda. „Všechny jsme přece zpěvačky, ať už zpíváme pop nebo operu,“ říká.

■ Připravujete nový projekt s názvem Ve víru flamenca aneb Španělské poblouznění. Jak se zrodil ten nápad?

Je to projekt, ze kterého mám opravdu velkou radost. Premiéru měl na začátku června v Praze na zahradě Trmalovy vily a teď se chystáme i na další uvedení po republice. Vždy jsem k temperamentní španělské hudbě tihla. Nejprve jsem se setkala s písněmi Manuela de Falla, které mě doslova uchvátily. Když jsem začala spolupracovat s kytaristou Lubomírem Brabcem, dal mi noty na Bachianas Brasileiras brazilského skladatele Heitora Villa-Lobose, což je cyklus skladeb, do kterého jsem se zamilovala – jak se říká – na první dobrou. Tak se mi pomalu skládal repertoár, až jsem si řekla, že chci přijít s něčím jiným a ne stále zpívat obvyklé věci, které zpívají všichni. No, a k tomu jsem už na konzervatoři chodila na flamenco k Marcele Benoniové a pak na JAMU k Františku Dořkovi. Ještě mě taky napadá, že jsem si asi před šesti lety, aniž bych to tušila, koupila španělské šaty. Takže všechny články zapadly dohromady.

■ Když jste zmínila, že jste chodila na flamenco, znamená to tedy, že při koncertu i tančíte?

Tanec ke Španělsku zkrátka patří, a proto ano, tančím. Nejdřív jsem z toho měla docela strach. Říkala jsem si, jestli si na sebe nepletu bič. Přece jen zpívat a tančit dohromady není úplně jednoduché, ale když začnete zpívat a posloucháte tu hudbu, ono to prostě svádí. Jedná se hlavně o to napětí a držení těla.

■ Jaký máte ke Španělsku vztah?

Ve Španělsku jsem byla už dvakrát, ale je to už několik let, a tak bych se tam ráda v brzké době opět podívala, především do Andalusie, která je kolébkou flamenca. Ta země mě moc láká.

■ Cítíte se ve španělské hudbě dobře? Nebojíte se ukázat jižanský temperament?

Flamencu se věnuje už od dob konzervatoře

Když jsme měli s muzikanty zkoušky, byla jsem ostýchavější, ale jakmile k tomu má člověk publikum a slyší onu hudbu, tak to do něj „vjede“. Z tatinčovy strany v sobě mám i trochu italské krve, takže někde se to muselo ukázat.

■ Podle čeho jste vybírala repertoár?

Za doprovodu kytary a klavíru začínám sedmi španělskými písněmi už zmíněného Manuela de Falla, dále zazní například Andaluza Enriqua Granadose a také několik úžasných zarzuel, například od Ruperta Chapiho. Na celém projektu se mnou spolupracují také moje dvorní

Při natáčení svého prvního klipu loni v létě

klavíristka Ludmila Juránková, kytarista Miroslav Žára a v neposlední řadě také můj tateček, moderátor Václav Žmolík, který celý program provází slovem a dodává mu příběh a šmrnc.

■ Letos v létě vystoupíte na třech festivalech s předními muzikanty naší hudební scény. Jak se vám s Lubomírem Brabcem a Jaroslavem Svěceným spolupracuje? Nemáte z nich někdy trému?

Na tuto spolupráci se velice těším a jsem ráda, že právě s těmito pány mohu spolupracovat. Už je to nějaký ten rok, co mě přizvali, abych se stala součástí jejich projektů a krásných koncertů, a musím říct, že mi dlouho trvalo, než jsem nervozitu z nich překonala. Ze začátku jsem ani nemohla uvěřit tomu, že s nimi opravdu mohu stát na jednom pódiu a zpívat. Ale dnes už je to lepší, oba to jsou velice přátelští a otevření lidé a mám pocit, že

Spolupracovníci Karolíny – (zleva) Miroslav Žára, Ludmila Juránková a její otec Václav Žmolík

mě vzali do „party“. Pokud mohu být konkrétní, vystoupím 18. července v rámci festivalu Tóny Chodovské tvrze, 1. srpna na festivalu Nové Hrady – v obou případech s Jaroslavem Svěceným – a 25. srpna na koncertě v rámci Svatojánského hudebního festivalu Lubomíra Brabce v Újezdě pod Troskami v Českém ráji.

Když už jste zmínila Český ráj, to je region vám velice blízký, protože na chalupě trávíte volný čas. Připravujete tam i nějaké další koncerty?

No, málem už minifestival. Každoročně pořádáme jak letní, tak také vánoční koncerty. A když jsem to po posledním letním po-

četala, zjistila jsem, že na tento rok vychází už desáté výročí, tedy desátý jubilejní koncert. Musím se neskromně pochlubit, že naše koncerty jsou v Českém ráji velice populární a kostel v Mladějově anebo v Újezdě je vždy nabitý k prasknutí. A tak jsem si řekla, že jej letos uděláme trochu větší a vznikly tři krásné koncerty, a to už, myslím, je takový minifestival. První koncert bude 8. července v kostele svatého Jiljí v Mladějově a sjedou se na něj umělci, kteří už zde za předchozí léta vystoupili, druhý bude 13. srpna na Solcově statku v Sobotce, mimochodem jde o kouzelné místo, a to bude takový můj pěvecký recitál za doprovodu kla-

Pro natáčení poskytli kulisy barokní zámek ve Vizovicích

Spañělsko je země, která ji velmi láká

víru. A sérii zakončí už zmíněný koncert s Lubomírem Brabcem 25. srpna v kostele v Újezdě pod Troskami.

A jaké budou vaše prázdniny?

Léto budu mít docela pestré. Kromě mnoha krásných koncertů a příprav na ně budu cestovat mezi Českem, Rakouskem, kde mám také nějaké závazky,

a Francií. Přítel totiž pracuje právě ve Francii, takže myslím, že v Čechách si vždy napracuji na několik dní až týdnů dopředu, abych pak mohla odjet na několik dní za ním a užít si trochu volna po koncertní sezoně.

Tak hezké prázdniny vám i vašim posluchačům, Karolino!

Václav Srbek

Foto: archiv Karoliny Žmolíkové (Pavel Najvar a autor)

Zasnoubení harfy a hoboje

Kateřina Englichová a Vilém Veverka na svých předchozích supraphonských nahrávkách (Musica per arpa, Vivaldi, Telemann, Bach, Telemann, Britten ad.) více než dostatečně prokázali vyjimečné interpretační kvality i zaujetí pro tak odlehle světy, jakými je hudba barokní a moderna dvacátého století. Tato jejich první nahrávka v duetu reflektuje téměř dvanáct let společného koncertování.

Impressions, nezvyklé spojení hoboje s harfou, skýtá nekonečnou škálu barev a vyznívá s křehkostí i suverénní virtuositou. Stěžejní kompozicí alba je Ravelův Náhrobek Couperinův, otisk skladatelových vzpomínek na kamarády, o které přišel v první světové válce. Drobné perly z díla Ravela i Debussyho zde zaznívají v citlivě vypracovaných úpravách, jež přináší skladbám novou barevnost. Primavera Luboše Sluky byla zkomponována přímo pro duo Englichová – Veverka a představuje se v premiérové nahrávce. Opojná barevnost, křehkost a dokonalost výkonu tvoří jejich hudební svět!

Písňe jdoucí na dřev

„K opeře nemůžeme přistupovat z pozice snobského odmítání. Nemůžeme psát opery, a zároveň bédovat nad nedostatky žánru. Musíme tím, co jevíš nabízet, naplnit vlastní ideál,“ napsal Kurt Weill roku 1926. To byl teprve začátek Weillova hledání nového hudebního žánru, který by nahradil klasičtější operu. Úspěch Třigrošové opery mu dal za pravdu, prosazení nového žánru přišlo v pravou chvíli a zdá se, že i publikum na oživení opery přímo čekalo.

Ona dobrodružná cesta, na kterou Weill dostal přesně padesát let, vedla z Německa přes Paříž do New Yorku a přinesla výrazné zjednodušení hudebního jazyka, inspiraci populární hudbou a jazzem a přenesení pěveckých úkolů na herce bez klasičtějšího pěveckého školení. Skutečná revoluce. A to je přesně výzva pro mezzosopránistku Dagmar Peckovou. Pěvkyně, která hostovala na světových

operních scénách, je spojována s Mozartem, Mahlerem i Bizetovou Carmen, se ovšem nikdy nespokojí s akademismem a prázdnou formou. Jeden z jejích snů, album písni Kurt Weilla, se stává skutečností pětadvacet let poté, co ve Stuttgartské opeře ztvárnil hlavní ženskou roli v opeře Sláva a pád města

Mahogany. Neopakovatelná poetika Weillových písní, bezvadně šlapající kapela, skvělé aranže lavírující mezi klasikou, jazzem a Dagmar Pecková jsou zárukou jedinečného zážitku. Zpěvačka nebyla nikdy „jen“ operní divou, a proto si hodlá plnit další vlastní sny.

Wanted, tedy Kurt Weill podle Dagmar Peckové je album, které musíme mít doma.

Vzpomínkový rock

Nové bluesrockové album s mimořádně zajímavou historií vzniku – **Luboš Andršt & Energit**. Kytarista Luboš Andršt se po několika desítkách let vrátil k repertoáru, který měl v roce 1973 tvořit obsah debutového alba jeho skupiny Energit. Ale

netvořil, neboť Supraphon tehdy sestavě s Ivanem Khuntem, Vladimírem Padrůnkem a Jaroslavem E. Sedivým mu nedal šanci. Jako skvělá vzpomínka – a také pocta předčasně odešlému baskytaristovi Padrůnkovi – byly natočeny aktuální verze skladeb se zachováním hudebního ducha té doby.

Kromě Luboše Andršty uslyšíme Jana Holečka (zpěv, varhany Hammond), Vladimíra Kulhánka (baskytara) a Jiřího Zelenku (bicí), v jedné nahrávce hostuje houslista Jan Hrubý. Je to zásadní poslouchání pro pamětníky, ale také vitaná škola pro mladé zájemce o ukázkou z nejlepšího, co náš rock nabízel.

Je to „Vintre“ poslouchání: vstupní prvky jsou historizující, výsledek atraktivně současný. Světové názvuky, ale nepochybně česká odnož bluesrockové scény začátku sedmdesátých let. Khuntova a Sedivého emigrace i Padrůnkovo úmrtí nedaly šanci dílu natočit v době jejich mládeži, dnešní rekonstrukce je tak poklonou oněm lidem i muzice. Kruh se uzavřel: Nechte se zasáhnout „šipem času“.

(red)

Foto: archiv